

eventuelle andre relevante organer, f.eks. IT-sikkerhedsrådet.

Om kravene til behandlingssikkerhed hos en data-behandler henvises til *betænkningen*, side 327 f.

4.2.6.3. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag til regulering af spørgsmålet om behandlingssikkerhed.

Det foreslås således, at fastlæggelsen af de overordnede rammer med hensyn til behandlingssikkerheden sker i selve loven, jf. lovforslagets § 41, stk. 1. Det skal understreges, at bestemmelsen - i modsætning til de gældende bestemmelser i lov om offentlige myndighedsregistre og lov om private registre - tillige gælder for oplysninger, som indgår i manuelle registre, og for anden manuel systematisk behandling, jf. nærmere lovforslagets § 1, stk. 1 og 2.

Justitsministeriet finder ikke, at det herudover vil være praktisk muligt i lovteksten at angive de nærmere sikkerhedsforanstaltninger, som skal iværksættes i de forskellige sektorer. Det tiltrædes derfor, at justitsministeren bemyndiges til efter høring af tilsynsmyndighederne samt andre relevante myndigheder, organisationer m.v. at fastsætte nærmere regler herom.

Ved fastsættelsen af de nærmere regler om behandlingssikkerhed finder Justitsministeriet, at der bør tages udgangspunkt i den nugældende praksis. Der lægges herved bl.a. vægt på, at direktivet forudsætter, at den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne ikke må medføre en forringelse af den beskyttelse, disse yder, men tværtimod skal have til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau overalt i Fællesskabet.

I lyset heraf vil der i forbindelse med udstedelsen af administrative bestemmelser om det fremtidige sikkerhedsniveau blive foretaget en afvejning af på den ene side det aktuelle tekniske niveau og omkostningerne i forbindelse med foranstaltningernes iværksættelse og på den anden side de risici, som behandlingen indebærer, samt hvilke oplysningstyper der er tale om. Dette kræves også efter direktivets artikel 17, stk. 1, 2. afsnit.

4.2.7. Anmeldelse af behandlinger

4.2.7.1. Gældende ret

A. Lov om offentlige myndighedsregistre

Oprettelse og ibrugtagning af registre

Det følger af lovens kapitel 2, at der som udgangspunkt skal foreligge en politisk godkendelse, forinden et register oprettes.

Registre, der føres for en statslig myndighed, må således kun oprettes i henhold til godkendelse af vedkommende minister efter forhandling med finansministeren (nu forskningsministeren), medens registre der føres for en kommunal myndighed kun må oprettes i henhold til beslutning, der træffes af vedkommende kommunalbestyrelse.

Det er endvidere hovedreglen, at der - inden oprettelsen - skal fastsættes forskrifter om det pågældende registers opbygning og drift. Forskrifterne skal inden fastsættelsen forelægges Registertilsynet til udtalelse.

Registertilsynet har - som tidligere nævnt - udarbejdet standardforskrifter. Standardforskrifterne er blevet udarbejdet efter drøftelser med bl.a. de kommunale sammenslutninger og har siden dannet grundlag for alle myndigheds fastsættelse af registerforskrifter, således at disse fremtræder med en betydelig ensartethed, både hvad angår indhold og udformning.

Forskrifterne omfatter typisk 10-20 sider, hvoraf de 3-5 sider er en beskrivelse af det konkrete register. Herudover indeholder forskrifterne en gengivelse af lovens bestemmelser i relation til registerindsigt, videregivelse, sikring af, at der ikke indføres urigtige oplysninger samt af Registertilsynets krav til sikkerhedsforanstaltninger. Vedrørende det nærmere indhold af forskrifterne henvises til *betænkningen*, side 76 f.

Der var pr. 1. november 1997 fastsat forskrifter for ca. 4.100 registre.

Særligt om fælleskommunale registre

Reglerne for fælleskommunale registre er i hovedtræk de samme som dem, der er nævnt ovenfor. Fælleskommunale registre er en betegnelse for registre eller systemer af registre, som er indrettet med henblik på at kunne føres for kommunale myndigheder fra flere kommuner, og hvis oprettelse er godkendt af forskningsministeren. Forskningsministeren skal - forinden en kommunal myndighed kan tilslutte sig - have fastsat registerforskrifter for vedkommende registre. Forinden forskrifterne fastsættes, skal der indhentes en udtalelse fra Registertilsynet. En kommunalbestyrelse eller den, kommunalbestyrelsen bemyndiger dertil, kan bestemme, at kommunen tilslutter sig et fælleskommunalt register. Beslutningen skal inden 4 uger meddeles Registertilsynet, der har udfærdiget en særlig blanket til brug herfor.

Der var pr. 1. november 1997 oprettet ca. 80 fælleskommunale registre, til hvilke der er indsendt i alt ca. 7.300 meddelelser om tilslutning.